

HOMILIA A LA MISSA PER LA PAU

Sant Francesc, 31 de desembre de 2019

Als vuit dies del Nadal del Senyor, celebrem la solemnitat de la maternitat divina de Maria. En aquest dia, els nostres ulls se centren en la Mare, contemplant des del seu cor tot el misteri admirable del Déu fet home. Confessam, al mateix temps, que aquest Infant nascut fràgil i feble a Betlem és el mateix Fill de Déu i per això la seva mare pot ser anomenada "Mare de Déu".

En aquest dia també, des de fa més de seixanta anys, els Papes ens convoquen a pregar per la pau. Finalitzam l'any civil i començam el nou any pregant amb intensitat per la pau, demanant amb els sacerdots de l'antic testament, que el Senyor ens miri, es fixi en nosaltres i ens doni la pau.

1.- La pau neix de cor de l'home

En el seu missatge per a aquesta Jornada de la pau, el Papa Francesc ens fa entendre que la clau de la pau i de la guerra radica al cor de l'ésser humà. La guerra neix al cor de l'home, perquè en ell resideix l'egoisme i la supèrbia, que condueixen a destruir i a excloure l'altre. La guerra comença sovint amb la intolerància a l'altre, al què és diferent i amb l'afany de possessió i de domini. Però també de la profunditat de cor de l'home brolla la pau. Allà nien els sentiments de fraternitat, el sentit de responsabilitat i la recerca de la trobada amb l'altre.

Per això, si volem ser artífexs de pau, el primer que hem de fer és demanar la conversió de cor. El Papa assenyala que aquesta conversió és triple: als altres, a la creació i a Déu. Necessitam convertir-nos al germà i transformar les nostres relacions amb els altres, perquè siguin acollidores. L'altre -encara que no pensi com nosaltres- no és un enemic ni algú a qui dominar, sinó un fill de Déu i un germà. També es precís transformar les nostres relacions amb els altres éssers vius i amb la creació. És la "conversió ecològica", en la qual va insistir especialment el Sínode de l'Amazònia. És necessari canviar la nostra mirada, perquè acollim el do de la creació. És necessària -sobretot- la conversió a Déu, el Creador, que és l'origen de tota vida.

2.- Decisions polítiques i econòmiques fermes

La conversió de cor ha de donar lloc a decisions polítiques i econòmiques que afavoreixin la pau. No ens podem quedar en la interioritat, sinó que els sentiments de cor han de generar decisions fermes que apostin per la pau, la fraternitat i la justícia. Des de la política s'ha d'impulsar el sentit d'interdependència de la família humana, en la qual uns som responsables dels altres. Davant de les polítiques de la por, l'amenaça i la desconfiança, hem de promoure polítiques que afavoreixin la trobada, el diàleg, la reconciliació i la cooperació.

I això ha d'anar acompanyat per decisions econòmiques valents, que afavoreixin una major justícia social i el respecte a l'entorn. L'exclusió, el descart de l'home i de la creació, condueixen a tensions i enfrontaments. La bretxa entre els membres d'una societat posa en perill el bé comú. Per això és important treballar perquè hi hagi un sistema econòmic més just.

3.- No ens cansem

Com veim, el camí de la pau és complex i requereix molt esforç i constància. Demanda no només transformar els nostres cors, sinó promoure també una transformació de les estructures socials, polítiques i econòmiques. Però no hem de resignar-nos i renunciar al desig de pau, que està íntimament present en el cor de cada home. Hem d'edificar la pau, sent homes i dones de diàleg i, amb les nostres decisions, fent possible que es promogui en tots els nivells -local, nacional i internacional- una cultura de l'encontre.

La nostra fe en Jesucrist ens anima a fer-ho. Ell, amb el seu naixement, va obrir el camí de la pau i amb la seva mort va realitzar la reconciliació de l'home amb Déu. Ell ens va ensenyar també a perdonar i va proclamar benaurats els que treballen per la pau. No ens cansem tampoc de pregar perquè la pau sigui possible, perquè ella no és només fruit dels nostres esforços, sinó sobretot un do de Déu. Que el Déu de la pau ens beneeixi i ens ajudi a ser constructors de pau i reconciliació.

4.- En braços de la mare

Avui la litúrgia ens convida a trobar Jesús en braços de la Mare. Com aquells pastors de Betlem, també nosaltres podem apropar-nos al portal per contemplar al costat de Maria i Josep "a l'Infant posat a la menjadora". Qui s'acosta a aquest misteri, experimenta tota la tendresa i l'amor de Déu i queda inundat de sentiments de pau i de fraternitat.

Que Maria, la Mare del Príncep de la pau, ens acompanyi i sostingui en aquest afany. A les seves mans posam els nostres anhels per al nou any que comença i tots els nostres desitjos de pau. ¡Santa Maria, Mare de Déu, pregau per nosaltres!

HOMILÍA EN LA MISA POR LA PAZ

Sant Francesc, 31 de diciembre de 2019

A los ocho días de la Navidad, celebramos la solemnidad de la maternidad divina de María. En este día, nuestros ojos se centran en la Madre, contemplando desde su corazón todo el misterio admirable del Dios hecho hombre. Confesamos, al mismo tiempo, que ese niño nacido frágil y débil en Belén es el mismo hijo de Dios y por eso su madre puede ser llamada “madre de Dios”.

En este día también, desde hace más de sesenta años, los Papas nos convocan a orar por la paz. Concluimos el año civil y comenzamos el nuevo año orando con intensidad por la paz, pidiendo con los sacerdotes del antiguo testamento, que el Señor nos mire, se fije en nosotros y nos conceda la paz.

1.- La paz nace del corazón del hombre

En su mensaje para esta Jornada de la paz, el Papa Francisco nos hace entender que la clave de la paz y de la guerra está en el corazón del ser humano. La guerra nace en el corazón del hombre, porque en él reside el egoísmo y la soberbia, que conducen a destruir y a excluir al otro. La guerra comienza a menudo con la intolerancia al otro, al que es diferente y con el afán de posesión y de dominio. Pero también de la profundidad del corazón del hombre brota la paz. Allí anidan los sentimientos de fraternidad, el sentido de responsabilidad y la búsqueda del encuentro con el otro.

Por eso, si queremos ser artífices de paz, lo primero que hemos de hacer es pedir la conversión del corazón. El Papa señala que esta conversión es triple: a los demás, a la creación y a Dios. Necesitamos convertirnos al hermano y transformar nuestras relaciones con los demás, para que sean acogedoras. El otro –aunque no piense como nosotros- no es un enemigo ni alguien a quien dominar, sino un hijo de Dios y un hermano. También es necesario transformar nuestras relaciones con los demás seres vivos y con la creación. Es la “conversión ecológica”, en la que insistió especialmente el Sínodo de la Amazonia. Es preciso cambiar nuestra mirada, para que acojamos el don de la creación. Es necesaria –sobre todo- la conversión a Dios, el Creador, que es el origen de toda vida.

2.- Decisiones políticas y económicas firmes

La conversión del corazón debe dar lugar a decisiones políticas y económicas que favorezcan la paz. No nos podemos quedar en la interioridad, sino que los sentimientos del corazón deben generar decisiones firmes que apuesten por la paz, la fraternidad y la justicia. Desde la política debe impulsarse el sentido de interdependencia de la familia humana, en la que unos somos responsables de los

otros. Frente a las políticas del miedo, la amenaza y la desconfianza, hemos de promover políticas que favorezcan el encuentro, el diálogo, la reconciliación y la cooperación.

Y esto debe ir acompañado por decisiones económicas valientes, que favorezcan una mayor justicia social y el respeto al medio ambiente. La exclusión, el descarte del hombre y de la creación, conducen a tensiones y enfrentamientos. La brecha entre los miembros de una sociedad pone en peligro el bien común. Por eso es importante trabajar para que haya un sistema económico más justo.

3.- No nos cansemos

Como vemos, el camino de la paz es complejo y requiere muchos esfuerzo y constancia. Demanda no sólo transformar nuestros corazones, sino promover también una transformación de las estructuras sociales, políticas y económicas. Pero no debemos resignarnos y renunciar al deseo de paz, que está íntimamente presente en el corazón de cada hombre. Edifiquemos la paz, siendo hombres y mujeres de diálogo y, con nuestras decisiones, hagamos posible que se promueva en todos los niveles – local, nacional e internacional- una cultura del encuentro.

Nuestra fe en Jesucristo nos anima a ello. Él, con su nacimiento, abrió el camino de la paz y con su muerte realizó la reconciliación del hombre con Dios. Él nos enseñó también a perdonar y proclamó dichosos a los que trabajan por la paz. No nos cansemos tampoco de orar para que la paz sea posible, porque ella no es sólo fruto de nuestros esfuerzos, sino sobre todo un don de Dios. Que el Dios de la paz nos bendiga y nos ayude a ser constructores de paz y reconciliación.

4.- En brazos de la madre

Hoy la liturgia nos invita a encontrar a Jesús en brazos de la Madre. Como aquellos pastores de Belén, también nosotros podemos acercarnos al portal para contemplar junto a María y a José “al niño acostado en el pesebre”. Quien se acerca a este misterio, experimenta toda la ternura y el amor de Dios y queda inundado de sentimientos de paz y de fraternidad.

Que María, la Madre del Príncipe de la paz, nos acompañe y sostenga en este empeño. En sus manos ponemos nuestros anhelos para el nuevo año que comienza y todos nuestros deseos de paz. ¡Santa María, madre de Dios, ruega por nosotros!